

عنوان مقاله:

بررسی نهاد نظارت بر قوانین و مقررات مجلس شورای اسلامی در ایران

محل انتشار:

کنفرانس ملی تحقیقات علمی جهان در مدیریت، حسابداری، حقوق و علوم اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

شبیب بیت سیاح - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق، گروه حقوق، واحد دزفول، دانشگاه آزاد اسلامی، دزفول، ایران

روح الله ملکی - عضو هیات علمی گروه حقوق، واحد دزفول، دانشگاه آزاد اسلامی، دزفول، ایران

خلاصه مقاله:

قانون اساسی عالیترین سند حقوقی یک کشور و راهنمایی برای تنظیم قوانین دیگر است. قانون اساسی تعریف کننده اصول سیاسی، ساختار، سلسله مراتب، جایگاه، و حدود قدرت سیاسی دولت یک کشور، و تعیین و تضمین کننده حقوق شهروندان کشور است. بر خلاف برخی از کشورها که در صورت درخواست بعضی از مقامات یا شکایت بعضی افراد، مرجع صلاحیت دار (شورای قانون اساسی، دادگاه قانون اساسی یا محاکم دادگستری) وارد رسیدگی می شود و انطباق یا عدم انطباق قانون عادی را با قانون اساسی اعلام می دارد در ایران، مصوبات مجلس باید به شورای نگهبان ارسال شود، و شورا آنها را بررسی و نظر خود را اعلام دارد و هیچ مصوبه ای بدون ارسال به شورای نگهبان و اعلام نظر شورا بر عدم مغایرت آن با قانون اساسی و موازین شرع عنوان قانون پیدا نمی کند. قانون اساسی در اصل 94 لازم دانسته است که تمام مصوبات مجلس شورای اسلامی جهت بررسی به شورای نگهبان ارسال شود. شورای نگهبان مکلف است که اگر مغایرتی بین مصوبه مجلس با شرع و قانون اساسی مشاهده کرد، آن را اعلام نماید. شایان ذکر است که قانون اساسی، سکوت و عدم اظهار نظر شورای نگهبان در طول ده روز را به منزله تایید آن تلقی کرده است و این امر برای پیشگیری از تعلل و مسامحه احتمالی شورای نگهبان در اظهار نظر است که به تعطیلی در امر قانونگذاری منتهی می شود.

کلمات کلیدی:

نظارت، قانون اساسی، شورای نگهبان، قوانین و مقررات، مصوبات مجلس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/737266>

